

Het Oranje Boekje

Jonggivers

VVKSM ST-PAULUS GENT

Hoi,

Hier in dit boekje, dat nu voor je neus ligt, staan de proeven die je tot een goed einde moet trachten te brengen opdat je je definitieve scoutsbelofte kan afleggen.

Op de volgende bladzijden zal je kennis maken met onder andere enkele knopen, de kruissjoring, de jonggiverwet, morse,... Kortom In totaal Zeven zaken waarvan we geloven dat ze nodig zijn, een steun zijn, in jouw verdere scoutsleven.

Laat dit boekje niet te lang aan de kant liggen! Begin er zo vlug mogelijk aan. Na elke vergadering heb je tijd om bij de leiding proeven af te leggen of wat meer uitleg te vragen over zaken die je toch niet zo goed begrijpt. Dit is normaal want het boekje is soms niet helemaal duidelijk. Voor meer uitleg kan je natuurlijk ook altijd bij je PL of HPL terecht. Van hen wordt verwacht dat zij deze proefjes kunnen. Tracht deze zeven proeven af te leggen voor het Kerstkamp, wanneer immers de belofte plaatsvindt (denk eraan dat het misschien niet zo leuk is als je als enige je belofte nog op groot kamp moet doen en dus een gans jaar zonder dat moet lopen...)

Bij elke proef staat bovenaan, **vet gedrukt**, wat van jou verwacht wordt te kennen.

Als je vragen hebt, iets niet goed begrijpt, ... mag je altijd iemand van de leiding om uitleg vragen, wij zijn er voor jullie!

Veel succes!

Wij

1. Wet

Dit tekstje dien je glad van buiten te denken! Deze wet wordt aan het begin van elke vergadering door een andere, door de leiding aangeduide, jonggiver opgezegd.

Probeer bij het instuderen misschien bij je zelf eens stil te staan bij wat je nu juist aan het leren bent. Zodat deze wet meer betekenis krijgt dan enkel een van buiten te leren tekstje...

Wij zijn jonggivers

Wij wagen het avontuur

Wij zijn kameraden en willen eerlijk zijn met elkaar

Wij willen samen werken en beslissen

Wij zeggen onze mening en luisteren naar die van anderen

Zelf zet ik al eens de eerste stap

Ik help graag waar ik kan

Ik wil winnen en kan verliezen

Ik respecteer wat waardevol is: de mens, de natuur en het materiaal

Jezus' voorbeeld zal ons hierbij helpen.

2. Morse

Je zal al gauw merken dat morse signalen een veel gebruikt iets zijn bij de jonggivers. Bijvoorbeeld op kamp als sommigen in het bos hout gaan halen zijn, anderen onder de shelter zitten, aan het voetballen zijn, iemand op de hudo zit, ... is het heel handig om morsesignalen te gebruiken om iets te laten weten. Een fluitje hoor je immers veel verder en duidelijker dan een roepende stem.

Daarom: **Zorg dat je volgende morsesignalen vlot van buiten kent! Zorg dat je de tekens in beide richtingen kent, waarmee we bedoelen bij een teken de letter en betekenis (!) kennen, en omgekeerd.**

Tip: zorg dat je bij ieder morsesignaal het bijpassende woord kent, dit helpt je de tekens te leren en te herkennen.

Het morsesysteem

Elke letter komt overeen met een signaal bestaande uit slechts twee tekens: “.” en “-“, een kort en een lang fluitsignaal (dit kan ook een lichtsignaal zijn, maar bij de scouts gebruiken wij normaalgezien enkel fluitsignalen).

Om dat signaal te onthouden is er voor elke letter een woord uitgevonden dat begint met die welbepaalde letter en evenveel lettergrepen als het signaal uit “.” of “-“ bestaat. Komt in een lettergreep een “o” voor (dus ook “oo” of “oe”) dan is het overeenkomstige teken een “-“.

Op deze manier is men tot een volledig morse-alfabet gekomen. In dit boekje staan echter enkel die tekens die specifiek gebruikt worden bij de jonggivers (voor het volledige alfabet en de cijfers verwijzen we je door naar “Het Groene Boekje” en “Het Blauwe Boekje”...)

Algemene tekens

.- **A** al-lo

Wordt gefloten bij aantreden: verwittiging

..- . **F** fruit-ver-ko-per

Bij foerage

.-- . **P** pap-school-lo-per

Gefloten bij samenroepen van de patrouilleleiders

... **S** sa-kris-tij

Bij schouwing

- **T** top

Bij taptoe (= snaveltjes toe, wordt dus gefloten als jullie moeten
Zwijgen)

Patrouillenamen

-... **B** bok-ken-wa-gen

Bevers

. **E** eik

Eekhoorns

-. - **K** kom-mer-loos

Kievitten

-- **M** mo-tor

Meeuwen

... **S** sa-kris-tij

Stormvogels (let op: “...” kan dus zowel “stormvogels” als
“schouwing” betekenen!)

...- **V** ver-ken-ners-troep

Vossen

Leiding

.-.. **L** li-mo-na-de

Bij het samenroepen van de leiding

Zou dit al gaan?

-.../ ./.../-/./.-...//-./-./.-/...//...-/.-..//./...//

--/./.-.../-.-//.../..-././.-...//-./-./.-/...//.-.../

---/-/./.-.//

.-. = r (revolver)

-. = n (noorden)

----= o (oorlogsvloot) De noodkreet s.o.s. is in morse dus: .../---/...

3. Hoe het allemaal begon

Om te weten wat scouting eigenlijk is, vertellen we hier wat meer over het ontstaan en de geschiedenis van scouting.

Je moet het volgende verhaaltje niet glad vanbuiten kennen. We verwachten gewoon dat je dit eens grondig leest. Achter de tekst staat kort samengevat wat wij het belangrijkste vinden en waarvan wij denken dat jullie daar het meeste aan gaan hebben.

Het begon allemaal op 22 februari 1857. Ergens in Londen werd er een klein jongetje geboren met de naam Robert Stephenson Smyth **Baden-Powell**.

Als klein kereltje moest Robert vroeg op internaat, waar de sleutelwoorden eer, trouw en plicht hem al snel werden aangeleerd. In tegenstelling tot zijn vader, een geleerde professor, was Robert geen hoogvlieger in zijn studies. Hij bracht zijn tijd liever door in de *natuur* met zijn broers. Aangezien hij door zijn magere studie -resultaten niet werd toegelaten tot de universiteit, nam hij na zijn schooltijd deel aan examens voor het **leger**. Hij begon er te bouwen aan een militaire carrière.

Naast zijn militaire activiteiten was hij ook nog bezig met talloze andere initiatieven. Hij was enorm gefascineerd door de natuur, maar ook toneel en tekenen boeiden hem.

In 1884 werd Baden-Powell naar Zuid-Afrika gestuurd. Wanneer daar enige tijd later de boerenoorlog uitbrak, kreeg Baden-Powell ('BP') de leiding over de verdediging van het stadje Mafeking.

Door de uitgestrektheid van het front en het uitblijven van nieuwe troepen, vreesde men een tekort aan manschappen. Uiteindelijk besloot BP verkenners en seindiensten door jongeren uit Mafeking te laten uitvoeren, zodat zijn soldaten zich enkel op de strijd zelf moesten concentreren. Het werd een succes en hierdoor kwam BP op het idee dat jongens (op dat moment dacht hij nog niet aan meisjes...) tot veel in staat zijn als ze vertrouwen en verantwoordelijkheid krijgen.

In Engeland deed het verhaal over Baden-Powell razendsnel de ronde. De wapenfeiten rond Mafeking werden breed in de kranten uitgesmeerd. BP werd als een "held" beschouwd (zeker bij de jeugd).

Baden-Powell besloot een boek te schrijven over zijn ervaringen en ideeën die hij had opgedaan in Mafeking. Dit boek kreeg de naam "Aids To Scouting" ("Hulp bij het verkennen"). Het was bedoeld om jonge rekruten op te leiden. In Engeland begonnen veel jongens "scout" te spelen. Scouting had toen wel meer een militaire betekenis. Pas later werd daar afstand van gedaan.

Gesteund door de onverwachte populariteit, bouwde Baden-Powell het scoutsysteem uit. BP vond onder andere inspiratie bij de "Boys Brigade". Het doel van deze jeugdbeweging was het aanleren van een christelijke levenshouding bij de jeugd en het ontwikkelen van discipline en zelfrespect. Verder vond Baden-Powell inspiratie bij een beweging die het contact met de natuur wilde bevorderen. Deze beweging was wel antimilitaristisch en internationaal, in tegenstelling tot de eerste scouts.

BP liet zich ook beïnvloeden door elementen uit de levenswijze van de Noord-Amerikaanse indianen en Afrikaanse volkeren. Een typisch voorbeeld hiervan is het gebruik van **totems**. Deze dierennaam krijgen jonggivers op hun tweede Groot Kamp.

Samen met invloeden uit zijn opvoeding in het Engelse internaat en uit zijn militaire carrière had BP zich zo een beeld gevormd over de opvoeding van de jeugd. Als ondervoorzitter van de Boys Brigade, trachtte hij de scouts - methode in de bestaande jeugdbeweging in te voeren, maar dat mislukte.

Na deze eerste, mislukte poging besloot BP het dan maar zelf te proberen. In 1907 organiseerde hij een proefkamp op Brownsea Island met een twintigtal jongens. Na het succes van dit "eerste scoutskamp" startte Baden-Powell met de publicatie van zijn meest bekende werk "**Scouting for boys**" ("Verkennen voor jongens"). Nog voor dit werd uitgegeven, ontstonden overal patrouilles. Om te vermijden dat de grote beweging uit de hand zou lopen, werd stilaan een **organisatie** uitgebouwd over het hele land.

Kleine ploegjes kregen de taak om nieuwe scoutsgroepen te stichten. De “Boy-Scout Association” werd gesticht. Deze organisatie had een structuur van gouwen, districten en een nationaal hoofdkwartier. Een krantenuitgever gaf veel geld en reclame aan de scouts; de scouts waren volgens hem belangrijk voor de sterkte van het Britse volk. De ontwikkeling van de scoutsbeweging ging razendsnel. De **zeescouts** ontstonden en even later ‘moest’ Baden-Powell ook de vele geïnteresseerde meisjes toelaten. Zo kwam de **gidsenbeweging** op gang. BP hield zich hier echter niet zelf mee bezig maar droeg dit over aan zijn zus.

Baden-Powell werd in 1909 door de koning tot ridder geslagen. Tevens drong de koning er op aan dat Baden-Powell zich volledig aan scouting zou wijden. BP besloot ontslag te nemen uit het leger om zich volledig in te zetten voor de scouts.

In 1914 startte de **welpenbeweging**, geïnspireerd op het “**Junglebook**”. In 1919 krijgt scouting Gilwell Park cadeau, het is een terrein waar Baden-Powell zijn eerste training geeft voor scoutsleiders. Vandaag de dag kan je al leider nog altijd de Gilwell cursus volgen! Na dat scouting het Gilwell park heeft gekregen verandert BP zijn naam in Baden-Powell of Gilwell. Na de Eerste Wereldoorlog hamerde BP voortdurend op het wereldbroederschap. Hij lanceerde de vierjaarlijkse **jamborees** waar scouts van overal ter wereld samenkomen. In 2007, in het jaar dat scouting 100 jaar bestond ging de 21ste wereld jamboree door in Engeland. 4 Sint-Pollers genoten er samen met 40 000 ander scouts van het wereld broederschap. De volgende jamboree gaat door in 2011 in Zweden. Misschien iets voor jou? Vraag meer uitleg aan je leiding!

In volle wereldoorlog, op 8 januari 1941 vernam de wereld dat Lord (hij was intussen in de adelstand verheven) Robert Baden-Powell overleden was in zijn buitenverblijf in Kenia. Begeleid door scouts en soldaten werd hij begraven aan de voet van de Keniaberg.

In zijn laatste boodschap aan zijn scouts en gidsen, zei hij: ***“De echte weg om geluk te bereiken is geluk schenken aan anderen. Probeer deze wereld een beetje beter achter te laten dan je haar vond. Daartoe helpe je God.”***

22 februari, de geboortedag van Baden-Powell werd na zijn dood uitgeroepen tot “internationale dag van de scouts”. Misschien eens een ideetje om die dag in je scouts uniform naar school te gaan... En aan de BP-oefeningen op kamp, heeft onze stichter ook zijn naam gegeven.

Samenvatting geschiedenis

- Oprichter van de scouts: Robert Stephenson Smyth Baden-Powell
- Naar waar werd hij gestuurd met het leger? Zuid-Afrika – Mafeking
- Wanneer en waar vond het eerste scoutskamp plaats? 1907 – Brownsea Island
- Hoe noemde het boek dat hij geschreven heeft? Scouting for boys
- Wie stichtte de meisjes scouts? De zus van Baden-Powell
- Wat is een jamboree? Een vierjaarlijks internationaal scoutskamp voor scouts van over de hele wereld.
- Wat was de leuze van BP? - Laat de wereld een beetje beter achter dan dat je haar vond! En be prepared (wees paraat).
- Hoe noemt het park van de scouts? Gilwell Park

4. Van verbond tot jonggiver

Dit zijn vooral weetjes. Zo kan je ook eens meepraten als het over scouting binnen of buiten onze groep gaat. **Zorg hier dat je weet hoe Scouts en Gidsen Vlaanderen in grote lijnen georganiseerd is, hoe onze eigen groep werkt.**

Hoe zit Scouts en Gidsen Vlaanderen in elkaar?

Scouts en Gidsen (tot vorig jaar VVKSM) is de overkoepelende naam voor maar liefst 650 scoutsgroepen in Vlaanderen. Meer dan 70.000 jongeren in Vlaanderen zijn aangesloten bij een scouts- of gidsengroep.

De 650 groepen zijn verdeeld in **gouwen**. Er zijn 3 à 4 gouwen per provincie. Wij behoren tot **Gouw Gent**.

Elke gouw bestaat uit 3 à 4 **districten**. In Gouw Gent zijn er 4 districten: District Gent-Noord, District Gent-Oost, District Moerkensheide en **District Gent Zuid**. Wij behoren tot dit laatste district (Dit kan je aflezen op het groepslintje dat op de rechtermouw van je uniform staat: 'Sint-Paulus 4e Gent-Zuid')

Een district bestaat uit ongeveer 10 scoutsgroepen uit dezelfde buurt. In ons district zitten naast onze eigen groep, Sint-Paulus, ook nog St-Barbara, St-Petrus, OLV (= Onze Lieve Vrouw) met de Glimlach, de SIK en de SJIM, een AKABE-groep ('AKABE' staat voor 'Anders Kan Best'), dit is een scoutsgroep voor gehandicapten.

Hoe zit Scouts Sint-Paulus in elkaar?

Probeer bij elke functie die hier vermeld staat eens te zoeken wie dat nu is.

Tip: bij elke functie kan je op de stippellijntjes invullen wie dit nu is, zo kan je het jezelf gemakkelijker maken bij het leren...

Aan het hoofd van de groep staat de **groepsleider(-leidster)** (.....). Zij dragen **witte schouderlinten**.

Aan het hoofd van een tak (Kapoenen, Welpen, Jonggivers of Givers) staat een **takleider(-leidster)**, bij ons **hopman** (.....) genoemd. Hij/zij draagt **groene schouderlinten**.

Een takleider wordt bijgestaan door een aantal medeleiders of **assistenttakleiders** (.....). Die dragen **rode schouderlinten**.

Verder zijn er nog een aantal mensen die niet in actieve leiding staan: **materiaalmeester(s)** (.....). Zij behoren tot de groepsploeg en dragen **rood-geel-groene schouderlinten**.

En natuurlijk de jonggivertak!

5 à 8 jonggivers vormen samen een **patrouille**. Iedere patrouille heeft zijn eigen kleur van schouderlinten.

Aan het hoofd van een patrouille staat een **patrouilleleider (-leidster) (PL)**. Hij/zij heeft **2 witte strepen** op zijn/haar linkerborstzak. Iedere patrouilleleider wordt bijgestaan door een **Hulppatrouilleleider(-leidster) (HPL)**. Hij/zij heeft **1 witte streep** op zijn/haar linkerborstzak.

Alle PL's, HPL's en overige derdejaars samen vormen de **trainingspatrouille**.

5. Knopen

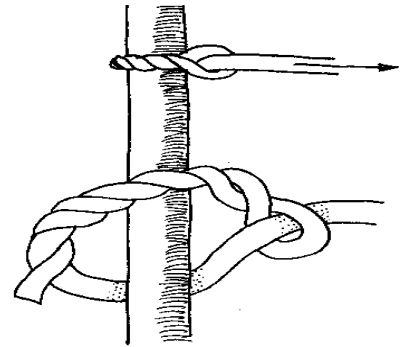
Deze knopen moet je zeer goed kunnen leggen! Het zal je op kampen een heel erg grote hulp zijn! Veel oefenen is dus de boodschap. **Weet zeker ook welke knoop je wanneer gebruikt.**

Belangrijk!! **MAAK ER EEN GOEDE GEWOONTE VAN IN DE UITEINDEN VAN HET TOUW EEN KNOOPJE TE LEGGEN OM UITRAFELEN TE VERMIJDEN.**
ROL NA GEBRUIK JE TOUW STEEDS DIRECT OP.

De timmersteek

Deze knoop kan je gebruiken om snel een touw rond een paal te binden.

Hij wordt gebruikt om een kruissjoring mee te beginnen (Maar: nooit om te eindigen!). Hij wordt ook gebruikt bij de diagonaalsjoring (zie "Het Groene Boekje")

De mastworp

Deze knoop gebruik je bij het einde van de kruissjoring. Je kan hem ook gebruiken bij het begin van een sjoring, en dit in het geval dat je moet werken met natte of gladde balken.

De platte knoop

Deze knoop gebruik je om twee touwen aan elkaar te binden. Let wel: de touwen die je aan elkaar bindt moeten even dik zijn. Deze knoop houdt goed en heeft het voordeel (meestal) snel los te kunnen.

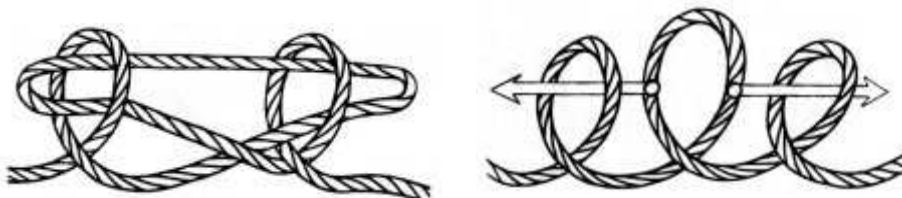

De touwverkorting

Wanneer je touw (vb.: een tentspanner) te lang is, moet je het verkorten.

Vorm met je touw drie lussen. Let goed op hoe je de lussen vormt (steeds op dezelfde manier) en hoe je de lussen legt. De grote van je touwverkorting is enkel afhankelijk van de middelste lus: hoe groter deze lus, hoe groter de touwverkorting.

Trek vervolgens de middelste lus door de twee andere lussen. Span aan door aan de uiteinden te trekken. Deze knoop is niet zo gemakkelijk, maar met wat oefening krijg je hem wel onder de knie!

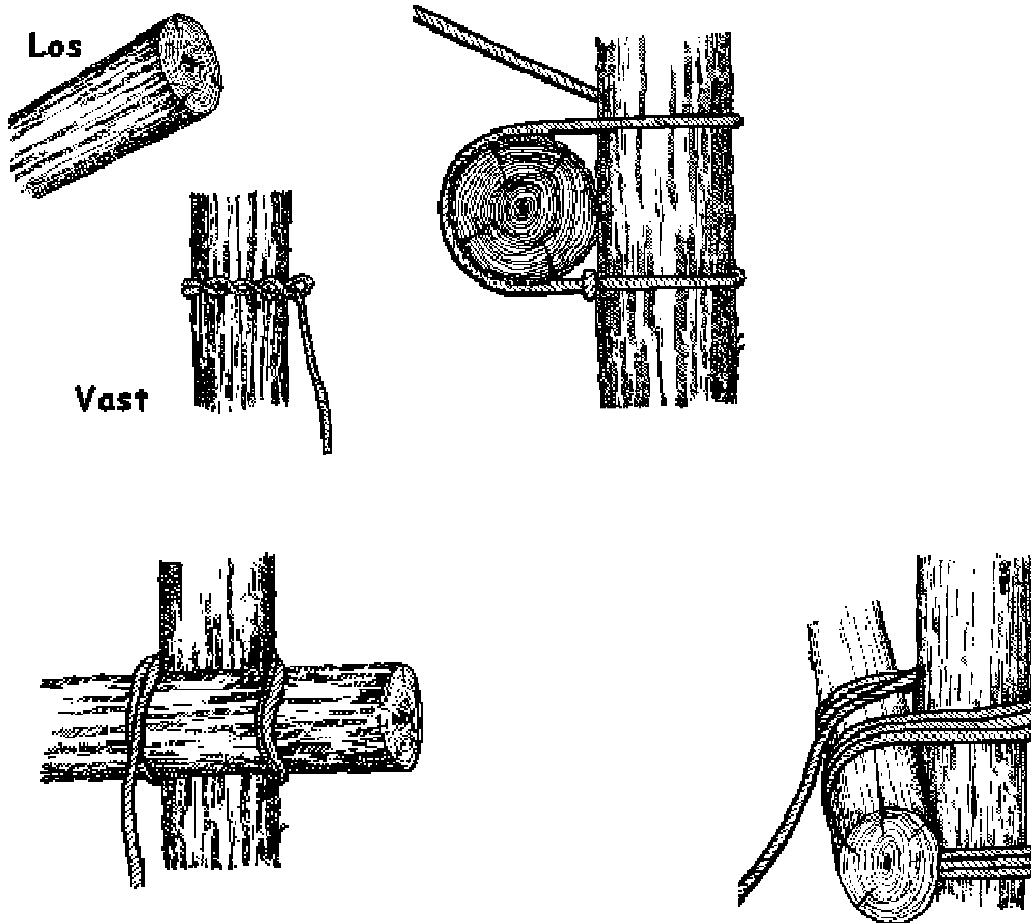
6. Sjorren: de kruissjoring

Dit is een van de belangrijkste, zoniet de belangrijkste, van alle technieken! **Zorg dus dat je hem heel goed kent**, en dat gaat enkel door veel te oefenen.

De kruissjoring wordt gebruikt om twee balken loodrecht aan elkaar te bevestigen.

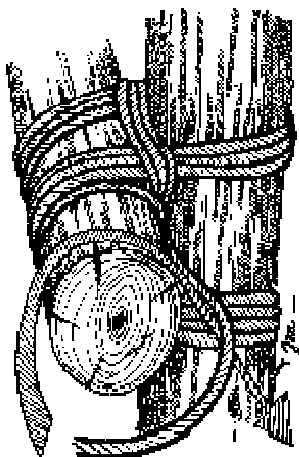
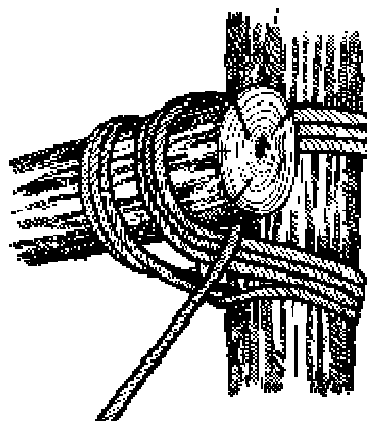
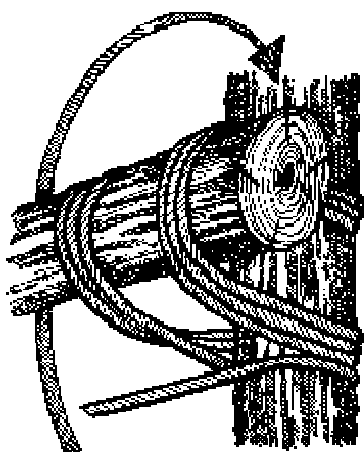
Begin met een *timmersteek* (of mastworp, zie het vorige deel over knopen) op de *vaste paal* (= paal die in de grond zit of al aan een andere paal is vastgesjord) en onder de *losse paal*. Zo steunt de losse balk op de timmersteek.

Windt het touw strak om de balken (zoals getoond op de tekeningen). Leg de touwen steeds mooi naast elkaar (op de losse balk langs de binnenkant, op de vaste balk langs de buitenkant) zodat ze niet kunnen beginnen schuiven. Span steeds goed aan! Leg minimum drie volledige windingen.

Vervolgens gaan we *woelen*. Je begint altijd te woelen nadat je van achter de vaste balk komt. Zorg dat bij de overgang van windingen naar woelingen je touw niet kan beginnen schuiven. Leg minstens drie woelingen. Span elke woeling zeer goed aan!

Een *eindmastworp* wordt gelegd op de losse paal, zo dicht mogelijk bij de sjorring. Span ook de eindmastworp goed aan.

Belangrijk:

1. Vermijd losse eindjes, waarmee we bedoelen dat je geen 30 cm touw over moet hebben na je eindmastworp. Leg dan een woeling meer of een extra mastworp.
2. Eindjes touw worden NOOIT (!) afgesneden, evenmin worden sjorringen doorgesneden!
3. Het is niet omdat je meer windingen of woelingen legt, dat je sjorring steviger is! Je kan je sjorring enkel verstevigen door elke winding en woeling goed aan te spannen! Tracht dan ook je touw steeds gespannen te houden en niet los te laten, ook niet bij het leggen van de eindmastworp!

7. Herstellen van een fietsband

Eén van de basisideeën achter scouting is dat een scouts steeds zichzelf kan behelpen. Wanneer je een lekke band hebt is het dus handig te weten hoe je die band kan herstellen. Dit is een praktische proef en kan je dus enkel oefenen door te doen. **Wij verwachten van je dat je een lekke band volledig kan herstellen.**

Haal, indien mogelijk, het volledige wiel van je fiets, dat is heel wat praktischer om te werken! Bij oudere fietsen (waarbij geen snelsluiters worden gebruikt), of bij fietsen met binnenversnellingen is het afhalen van het (achter)wiel heel wat moeilijker, je laat het in dat geval dus maar beter op zijn plaats zitten.

Met *drie lepels*, dit zijn de kleine, platte, geknikte werktuigen met een haakje aan (normaal gezien aanwezig in elk bandenplaksetje) gaan we de buitenband van het wiel halen.

Steek de lepels tussen de velg en de buitenband. De haakjes aan de lepels proberen we nu vast te maken aan de spaken van het wiel. Steek de lepels op ongeveer 10 cm van elkaar. De middelste lepel komt dan los te zitten. Hiermee kan je dan de volledige band van het wiel halen. Haal nu ook de binnenband van het wiel.

Pomp de band op. Om het gaatje te vinden kan je gebruik maken van een bassin met water. Het gaatje zit daar waar belletjes naar boven komen. Natuurlijk heb je niet altijd zomaar een bassin met water ter beschikking... maar, je kan de ontsnappende lucht ook voelen met je hand of wang, of bij grotere gaatjes ook horen.

Eenmaal het gaatje gevonden, droog je de band af (in het geval je gebruik hebt gemaakt van een bassin water). Met het schuurpapiertje maak je de omgeving van het gaatje vlak. Eventuele oneffenheden kunnen er anders voor zorgen dat het plakkertje niet goed zal blijven kleven.

Je wrijft nu lijm op de plaats waar je het plakkertje gaat kleven. Zorg er zeker voor dat de lijm een oppervlak bestrijkt dat zeker even groot (of groter) is dan de plakker, zodat gans de plakker zeker kleeft! Laat de lijm dan 5 minuten drogen.

Haal het zilverpapier van de plakker en kleef de plakker op de band. Druk goed aan, en laat even drogen. Nadien kan het plastiekje er van worden gehaald, beginnende bij het sneetje in het midden.

Alvorens je band weer op het wiel te steken, controleer je eerst of er niet nog gaatjes zijn, en of er geen glas of andere scherpe voorwerpen in je buitenband zitten. Anders is je werk voor niets geweest! Pomp de band ook eens op, om te zien of het gaatje goed gedicht is.

Om je band weer op het wiel te steken, begin je met het ventiel door de velg te steken en het moertje weer vast te draaien. Pomp de band een beetje op. Dit vergemakkelijkt het terugsteken van de binnenband in de buitenband. Nadien steek je de buitenband weer op de velg. Dit kan even moeilijk zijn, maar je kan gebruik maken van de lepels.

Voila, dit was het: “Het Oranje boekje”. Nu je deze zeven proeven tot een goed einde hebt gebracht kan je je belofte afleggen. Proficiat! We hopen dat je heel wat hebt bijgeleerd met dit boekje, maar bovenal hopen we dat je weet waarom je dit of dat moet kennen, dat je getracht hebt stil te staan bij wat je nu juist leerde.

Als dit boekje je zin heeft gegeven om je nog verder te oefenen in allerlei technieken (Wat wij van harte hopen!) liggen voor jou nog vol ongeduld 2 andere boekjes te wachten, waarin je heel wat te weten kan komen over EHBO, woudloperkeuken, nog andere knopen en sjorringen,...

